

Kammarrätten

Rättsfall

Fråga om från realisationsförlust vid avyttring av utländska aktier bort avräknas behållen s. k. switchrätt

Besvär av F. angående inkomsttaxering 1973. – F. köpte den 4 sept 1972 genom Svenska Handelsbanken i Sverige dels en post om 200 andelar i Stanhope Transatlantic Fund för 14 509 kr och dels en post om 10 andelar i Alexander Fund för 586 kr. I kostnaderna vid förvärven ingick s k switch med 1 984 kr resp 79 kr. Båda posterna såldes samma dag på utländsk börs för 12 263 kr resp 489 kr. I såväl inköpspris som försäljningspris ingick kostnader för courtage och stämpel med vissa belopp.

I sin deklaration yrkade F. vid beräkning av inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet avdrag för realisationsförlust vid avyttring av ifrågavarande värdepapper med $(14\,509 + 586 - 12\,263 - 489 =) 2\,343$ kr. – TN medgav avdraget.

Hos LSR yrkade TI att avdraget skulle vägras. Han anförde bl a att beloppet 2 343 kr inte utgjorde någon realisationsförlust utan i stället motsvarade kostnad för anskaffande av en s k switchrätt.

F. bestred TIs yrkande. Han hade haft för avsikt att få möjlighet att i utlandet köpa värdepapper. Hans enda möjlighet härtill hade varit att på sätt som skett köpa utländska värdepapper av en annan valutainlänning. Efterfrågan på utländska värdepapper hade länge varit större än tillgången. Detta hade medfört att innehavarna av utländska värdepapper i Sverige inte sålde dessa utan att tillämpa en överkurs. Denna överkurs (switchpremie) hade successivt stigit och utgjorde under 1972 omkring 16 procent. Vid förvärvet hade han fått betala en sådan överkurs. Det var fråga om en verklig förlust i samband med transaktionerna.

LSR biföll TI:s talan. LSR konstaterade bl. a.: De aktuella värdepapperen har köpts och sålts i Sverige samma dag för exakt samma belopp i US dollar. F. har utöver bealningen för värdepapperen erlagt 2 343 kr för anskaffande av s k ”switchrät” vilken använts för inköp i utlandet av vissa tyska aktier, vilka fanns kvar vid årets utgång.

KR yttrade: Av handlingarna i målet framgår att F. den 4 sept 1972 köpt ifrågavarande värdepapper för $(14\,510 + 586 =) 15\,096$ kr och att han samma dag sålt dessa för $(12\,264 + 489 =) 12\,753$ kr. F. har genom dessa transaktioner rent beloppsmässigt gjort en förlust på $(15\,096 - 12\,753 =) 2\,343$ kr. Förlusten är såtillvida endast skenbar som F. genom inköpet av värdepapperen jämväl förvärvat en s k switchrätt, som han behållit vid avyttringen av desamma. Värdet av switchrätten kan beräknas till skillnaden mellan inköpspriset och försäljningspriset för värdepapperen. Detta värde bör emellertid icke beaktas vid en bedömning av frågan om realisationsförlust uppkommit i samband med transaktionerna utan bör i stället i den mån

förutsättningar för beräkning av realisationsvinst föreligger tas till beskattning först om och när F. avhänder sig switchrätten i samband med avyttring av värdepapper. F. har sålunda vid försäljning av värdepapperen åsamkats en realisationsförlust på 2 343 kr, för vilken han är berättigad till avdrag. (KR i Sthlm 4.12.1975.)

Anm.: Se RÅ 1968 not 1639 samt Realisationsvinstkommitténs betänkande SOU 1975: 53 s 157 och Svensk Skattetidning 1974 s 548 (Källén).

Semesterersättning som uppburits efter hemkomst från utlandsvistelse

Besvär av W. angående inkomsttaxering 1971. – W. var anställd hos ett svenskt bolag under tiden den 15 febr 1969–den 15 maj 1970. Han arbetade utomlands under tiden den 1 mars 1969–den 30 april 1970. W. beskattades för uppburen semesterersättning, varav endast en mindre del avsåg den tid som han arbetat i Sverige.

KR yttrade: Enligt 54 § första stycket vid h) KL och 7 § första stycket vid k) lagen om statlig inkomstskatt är här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands på grund av anställning där åtnjutit avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, under vissa förutsättningar frikallad från skattskyldighet för inkomst av anställningen. För sådan skattefrihet fordras bl a att anställningen och vistelsen i utlandet varat minst ett år. – W. har emellertid uppburit nämnda semesterersättning sedan han avslutat sitt arbete i Schweiz och återkommit till Sverige. Vid sådant förhållande kan semesterersättningen inte anses åtnjuten utomlands trots att ett belopp av 2 766 kr belöpt på tid under vilken W. arbetat i Schweiz. – KR lämnar besvären utan bifall. (KR i Sthlm 29.10.1975.)

Anm.: Se RÅ 1967 not 1235, 1971 not 113 och 1972 not 817. Se även SOU 1962: 59 s 74, Geijer Rosenqvist Sterner sjunde upplagan s 595.